

Ontwerp-vergunning inzake de
Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren
MeMon b.v. Mestverwerking Midden-Oost
Nederland

Inhoudsopgave W.V.O.-vergunning MeMon b.v.

1	Algemeen	1
1.1	Plaatsbepaling van de lozing	1
1.2	Aanvang van de lozing	1
2	Procesbeschrijvingen	1
2.1	Algemeen	1
2.2	Hoofdonderdelen van de installatie	2
3	Procesafvalwater	3
3.1	Afvalwater afkomstig van de opslag en aanzuren van de mest	3
3.2	Afvalwater afkomstig van het indamproces	3
3.3	Afvalwater afkomstig van de produkt-vormgeving	4
3.4	Afvalwater afkomstig van de basische gaswasser en het biofilter	4
4	Algemene bedrijfsvoorzieningen	4
4.1	Energie-installatie	4
4.2	Ontijzering grondwater	4
4.3	Demiwaterbereiding	4
4.4	Ontzwaveling biogas en rookgasontzwaveling mestvetdiesels	4
5	Regenwater	5
6	Afvalwaterbehandeling	5
6.1	Algemeen	5
6.2	Anaërobe zuivering	5
6.3	Aërobe zuivering	6
7	Het te voeren beleid met betrekking tot de lozing van verontreinigd afvalwater	6
7.1	Algemeen	6
7.2	Toetsing van de door de MeMon getroffen maatregelen aan het beleid	8
8	Calamiteiten	9
9	Hulpstoffen	9
10	Fasering realisering verwerkingscapaciteit	9
11	Afweging alternatieven beïnvloeding van het compartiment water	10
12	Evaluatie in het kader van het MER	11

13	Procedure, bezwaren en adviezen	11
13.1	Algemeen	11
13.2	Samenvatting van de bezwaarschriften en reacties naar aanleiding van het MER en de W.V.O.-vergunningaanvraag	12
13.3	Behandeling van het bezwaarschriften tegen de W.V.O.-vergunningaanvraag	13
13.4	Behandeling toetsingsadvies MER-commissie	14
	BESLUIT	15
	Artikel 1	
	Begripsbepaling	15
	Artikel 2	
	Soorten afvalwater	15
	Artikel 3	
	Plaatsbepaling van de lozing	16
	Artikel 4	
	Lozingseisen	16
	Artikel 5	
	Gebruik hulpstoffen	17
	Artikel 6	
	Onderzoek en evaluatie	18
	Artikel 7	
	Inbedrijfstelling	18
	Artikel 8	
	Goedkeuring proceswijzigingen	19
	Artikel 10	
	Bemonstering en rapportage	19
	Artikel 11	
	Beheer en onderhoud	20
	Artikel 12	
	Calamiteiten	20
	Artikel 13	
	Aanwijzen contactpersoon	21
	Artikel 14	
	Aansluiting derden	21
	Artikel 15	
	Melden van wijzigingen	21
	Mededelingen	22

- bijlage 1: processchema waterbehandeling
- bijlage 2: analyse voorschriften
- bijlage 3: lijst van families of groepen van stoffen
- bijlage 4: evaluatieprogramma
- bijlage 5: lijst van te overleggen stofgegevens

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Datum

Nummer

.ANWKU (ONTWERP)

Onderwerp

.Nieuwe vergunning.

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT

ONTWERP

Beschikkende op het verzoek van MeMon b.v. Mestverwerking Midden-Oost Nederland te Arnhem d.d. 25 februari 1993, om een vergunning als bedoeld in artikel 1, lid 2 van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren (W.V.O.) voor het lozen van afvalwater via één rioolmonding op de IJssel.

Overwegende:

1 Algemeen

1.1 Plaatsbepaling van de lozing

Het betreft de lozing van afvalwater op de IJssel afkomstig van MeMon b.v. Mestverwerking Midden-Oost Nederland te Arnhem in de gemeente Duiven. De lozing vindt plaats via één lozingspunt aan de rechteroever van de IJssel nabij kmr 883.470. De lozing vindt plaats via de bestaande effluentleiding van de RWZI Nieuwgraaf te Duiven.

1.2 Aanvang van de lozing

De lozing van het afvalwater zal plaatsvinden vanaf 1 oktober 1994.

2 Procesbeschrijvingen

2.1 Algemeen

De MeMon houdt zich bezig met de grootschalige verwerking van varkensdrijfmest volgens een aangepast Carver-Greenfield proces (CG-proces). De productiecapaciteit wordt gefaseerd opgevoerd tot 500.000 ton mest per jaar. Medio 1994 zal 36% van de capaciteit beschikbaar zijn, medio 1996 zal de overige 64% worden opgestart. Ervaringen die men bij de eerste fase heeft opgedaan wil men gebruiken voor fase 2. Een keus wordt dan gemaakt tussen het voortzetten van de indamping volgens het CG-proces of een voorscheiding van mest in centrifuges en indamping van de gier met een meer conventioneel indamproces. De productie vindt plaats gedurende 7 dagen per week en gedurende 24 uur per dag.

2.2 Hoofdonderdelen van de installatie

De installatie bestaat onder andere uit de volgende hoofdonderdelen:

- opslag en aanzuren van de aangevoerde mest;
- verdampen van het water uit de mest met behulp van een dragerolie en terugwinning en opwerking van deze olie voor hergebruik;
- vormgeving en opslag van de gedroogde mest;
- afgassenbehandeling.

2.2.1 Opslag en aanzuren van de aangevoerde mest

De met tankauto's aangevoerde mest wordt via de ontvangstkelder naar twee buffertanks gepompt.

De voor het aanzuren benodigde salpeterzuur en zwavelzuur zijn opgeslagen in tanks die zich in vloeistofdichte lekbakken bevinden. De opslag voldoet aan de richtlijn 15-2 van de Commissie Preventie Rampen.

Vanuit de buffertanks wordt de mest naar de aanzuurtanks gepompt waar dosering van salpeterzuur en/of zwavelzuur plaatsvindt. Vervolgens wordt de aangezuurde mest naar de ontgassingstanks verpompt. Aanzuren/ontgassen heeft onder andere tot doel om ammoniak-stikstof om te zetten in ammoniazouten zodat weinig ammoniakgas ontwijkt bij het indampen en dus minder ammoniak in het condensaat terecht komt. De samenstelling van het zuurmengsel wordt bepaald door de prijs van het zuur, het effect op de afgassen en de gewenste kwaliteit van het produkt. De ontgaste mest wordt vervolgens naar twee voorraadtanks gepompt.

2.2.2 Het indampproces

Het principe van het indampproces is dat door de toevoeging van dragerolie (iso-paraffine) de mest tijdens het drogen goed kan worden rondgepompt en intensieve menging kan plaatsvinden bij een relatief laag energiegebruik.

De aangezuurde mest wordt voorverwarmd in warmtewisselaars en vervolgens in de indampers gemengd met de dragerolie. De voor het indampproces benodigde warmte wordt geleverd door lage druk stoom afkomstig van de nabijgelegen afvalverwerkingsinstallatie (AVIRA).

Het indampen vindt in twee trappen plaats. Hierbij komen vrij het condensaat (uit de condensators) en de dragerolie met daarin de gedroogde mest. In een decanteercentrifuge wordt de mest van de dragerolie gescheiden. De dragerolie wordt verdampt en kan worden hergebruikt; een vloeibare fase (mestvet + fractie dragerolie) blijft over. Het mestvet is afkomstig uit de mest.

De mestkoek wordt vervolgens nog verder gedroogd tot mestpoeder. De vrijkomende damp gaat na stofwassing eveneens naar de condensators. Het mestvet en het restant dragerolie worden door middel van stoomdestillatie van elkaar gescheiden, de vrijkomende damp wordt ook naar de condensators gevoerd. De condensators worden gekoeld met koelwater via een gesloten circuit.

De dragerolie wordt vervolgens in een gravitatie-afscheider gescheiden van het condensaat dat, na afkoeling in een warmtewisselaar, naar de waterzuivering gevoerd wordt.

Produkten van dit procesonderdeel zijn: mestpoeder, mestvet, de waterfractie uit de mest en afgassen die naar de AVIRA afgevoerd worden.

2.2.3 Vormgeving en opslag van de gedroogde mest

In de sectie "produktvormgeving" wordt de mestpoeder samen met toeslagstoffen (bindmiddelen, sporenelementen, nutriënten) en water tot mestkorrels verwerkt. Voor het benodigde water kan eventueel gezuiverd afvalwater worden gebruikt.

De korrels worden opgeslagen in bunkers en kunnen in bulk en in zakken worden geleverd.

2.2.4 Afgassenbehandeling

De afgassenbehandeling vindt plaats door:

- biofilter (gassen afkomstig van de indampruimte, afvalwaterzuivering en de produktvormgeving);
- AVIRA (gassen afkomstig van de mest-opslag tanks, de aanzuring en het indampproces.

Voor het biofilter is een basische gaswasser geplaatst. Het benodigde water wordt onttrokken aan de effluentstroom van de waterzuivering. De gereinigde afgassen worden via een hoge schoorsteen in de atmosfeer gebracht.

3 Procesafvalwater

3.1 Afvalwater afkomstig van de opslag en aanzuren van de mest

Ten gevolge van de aanvoer en opslag van de mest kan spoelwater ontstaan. Dit water is verontreinigd met morsverliezen en/of desinfectiemiddelen die gebruikt zijn bij het spoelen van de losmond van de tankauto's en wordt via een spoelgoot en het bedrijfsriool naar de waterzuivering gevoerd. In het bedrijfsriool is een buffervoorziening van 40 m³ aangebracht. Bij calamiteiten wordt voorkomen dat de zuivering overbelast wordt; vanuit de buffer kan het spoelwater gedoseerd op de zuivering worden geloosd of naar de ontvangstkelder worden gevoerd. In deze beschikking wordt voorgeschreven dat het spoelwater en de morsverliezen naar de ontvangstkelder gevoerd moeten worden.

Bij het aanzuren ontstaat geen afvalwater.

3.2 Afvalwater afkomstig van het indampproces

Het afvalwater dat bij het indampproces ontstaat (condensaat) komt uiteindelijk vrij bij de warmtewisselaar. Het gemiddelde debiet bedraagt 74 m³/h, gezien de begrensde capaciteit van de indampers zal de variatie gering zijn.

De globale samenstelling is:

CZV 22.500 mg/l

NKj 650 mg/l

Ntot 650 mg/l

In principe kunnen alleen vluchtige verbindingen in het condensaat voorkomen zoals: ammoniak, geurstoffen en vluchtige vetzuren.

3.3 Afvalwater afkomstig van de produkt-vormgeving

Bij de produkt-vormgeving ontstaat geen afvalwater.

3.4 Afvalwater afkomstig van de basische gaswasser en het biofilter

De samenstelling van dit afvalwater komt overeen met die van het condensaat en dit afvalwater wordt eveneens naar de waterzuivering gevoerd. Het debiet bedraagt circa 1 m³/etmaal. Een mogelijke directe lozing op de IJssel zal niet toegestaan worden.

4 Algemene bedrijfsvoorzieningen

4.1 Energie-installatie

De energiebehoefte van de mestverwerking wordt gedekt door:

- stoom afkomstig van de AVIRA, indien niet mogelijk productie door eigen stoomketels;
- elektriciteit opgewekt door de biogasmotoren en de mestvetdiesels;
- elektriciteit afkomstig van het openbare net;
- aardgas, huisbrandolie, biogas of mestvet voor het stoken van de stoomketels.

De voeding van de stoomketels bestaat uit drinkwater, grondwater of effluent van de zuiveringsinstallatie. Per jaar zal afhankelijk van de benodigde inzet van de stoomketels circa 6000 m³ ketelspuiwater worden geloosd. Dit afvalwater bevat fosfaten en eventueel ammoniak en wordt naar de zuiveringsinstallatie gevoerd; een mogelijke directe lozing op de IJssel zal niet toegestaan worden.

4.2 Ontijzering grondwater

Het benodigde grondwater wordt met behulp van een zandfilter ontijzerd. Ongeveer eenmaal per maand moet het filter teruggespoeld worden waarbij de teruggehouden bestanddelen uit het grondwater weer vrijkomen. Het terugspoelwater (5 m³ per keer) wordt naar de zuiveringsinstallatie gevoerd.

4.3 Demiwaterbereiding

Ten behoeve van de ketelwaterbereiding moet het water onthard worden in een demi-installatie. Na verloop van tijd moeten de verzadigde harsen geregenereerd worden. Dit gebeurt circa 200 maal per jaar, waarbij per regeneratie circa 3 m³ afvalwater vrijkomt. Dit water wordt naar de zuiveringsinstallatie gevoerd; een deel van de zouten zal aan het slib absorberen. Een mogelijke directe lozing op de IJssel zal niet toegestaan worden.

4.4 Ontzweveling biogas en rookgasontzweveling mestvetdiesels

Het biogas dat afkomstig is van de zuiveringsinstallatie bevat tussen de 500 en 2300 ppm H₂S. Ter vermindering van de emissie van SO₂ bij de verbranding wordt het biogas gewassen in een basische gaswasser. Met de spuistroom wordt jaarlijks onder andere circa 10 ton sulfaat geloosd.

Dit water wordt naar de zuiveringsinstallatie gevoerd; een mogelijke directe lozing op de IJssel zal niet toegestaan worden. Uitgaande van de verbranding van 5500 ton mestvet met een zwavelgehalte van maximaal 1,2% ontstaat er bij de verbranding 132 ton SO₂ per jaar. Deze SO₂ wordt met een rendement van circa 70% uitgewassen met behulp van kalkhydraat. Het sulfaat wordt gebonden aan de kalk en slaat neer.

Uit de rookgasontzwevelingsinstallatie komt een spuistroom van 50 l/h die verzadigd is met calciumsulfaat (4 g/l) en ook vaste stof, onder andere fijne calciumsulfaatkristallen, bevat. Dit resulteert in een emissie van 6,8 kg/etmaal aan sulfaat. De MeMon wil deze lozing direct laten plaatsvinden op het effluent van de zuivering; bij een debiet van circa 80 m³/h neemt de sulfaat concentratie in deze stroom dan toe met 5 mg/l. Deze directe lozing zal pas toegestaan worden nadat de MeMon onderzoek naar de samenstelling heeft gedaan en na goedkeuring door de waterkwaliteitsbeheerder.

5 Regenwater

De op deze aanvraag betrekking hebbende regenwaterlozing beperkt zich tot het eventueel vervuilde regenwater afkomstig van de losplaatsen en de vloeistofdichte opvangbakken onder de opslag-tanks. Dit regenwater wordt naar de afvalwaterzuivering gevoerd.

6 Afvalwaterbehandeling

6.1 Algemeen

De afvalwaterbehandeling bestaat uit twee onderdelen (zie bijlage 1):

- een anaërobe zuivering met twee Upflow Anaerobic Sludge Blanket reactoren (UASB-reactoren);
- een aërobe zuivering met twee actiefslibtanks, een nabezinker en een slibindikker.

6.2 Anaërobe zuivering

Het procescondensaat wordt via een mengtank naar de UASB-reactoren gevoerd. In de mengtank worden aan het procescondensaat kalkmelk (ter neutralisatie en regulatie van het fosfaatgehalte), nutriënten (voor de goede werking van het zuiveringsproces) en eventueel een koolstofbron toegevoegd. In de reactoren wordt via een anaëroob proces bij 35 °C het organisch materiaal omgezet in methaangas en koolzuurgas. Het rendement bedraagt 85-90%. Het vrijkomende biogas (circa 500 nm³/h) wordt na wassing als brandstof gebruikt in de biogasmotoren.

Ter verdunning en neutralisatie wordt ongeveer 2/3 van het effluent van de reactoren teruggevoerd naar de mengtank. De rest wordt naar de contact-tank gevoerd en vervolgens aëroob gezuiverd.

6.3 Aërobe zuivering

In de contact-tank komen bij elkaar:

- het effluent van de UASB-reactoren;
- het retourslib en slibwater;
- kalkmelk ten behoeve van de fosfaatverwijdering;
- het overige afvalwater;
- ongezuiverd procescondensaat.

De aërobe zuivering bestaat uit twee parallel geschakelde actiefslibtanks die ieder onderverdeeld zijn in een aërobe en een anoxische (zuurstofarme) ruimte. In de anoxische ruimte (centraal gelegen) wordt het afvalwater ingevoerd en vindt denitrifikatie plaats, dan stroomt het afvalwater naar de aërobe ruimte waar nitrifikatie optreedt. Tussen beide ruimten circuleert het afvalwater. De beluchting in de aërobe ruimte gebeurt door bellenbeluchting.

Na de behandeling in de actiefslibtanks vindt nabezinking plaats in één ronde nabezinktank, de oppervlaktebelasting bedraagt $0,25 \text{ m}^3/\text{m}^2 \text{ h}$.

Het retourslib gaat naar de contact-tank en het gezuiverde afvalwater wordt, na debietmeting en bemonstering, via de effluentvijver van de RWZI Nieuwgraaf op de IJssel geloosd.

MeMon streeft naar de volgende effluentkwaliteit:

BZV < 20 mg/l;

N-tot < 10 mg/l;

P-tot < 1 mg/l.

Het surplusslib wordt na indikking toegevoegd aan de aangevoerde mest. Het water dat bij de indikking vrijkomt gaat naar de contact-tank.

Er bestaat de mogelijkheid dat een deel van het procescondensaat/afvalwater wordt hergebruikt ten behoeve van de produktvormgeving, aanmaak hulpstoffen, spoelwater etc. Zo mogelijk zal een deel van het gezuiverde afvalwater als suppletiewater naar de AVIRA worden afgevoerd. De te lozen hoeveelheid afvalwater zal in dat geval sterk verminderen of zelfs geheel vervallen.

7 Het te voeren beleid met betrekking tot de lozing van verontreinigd afvalwater

7.1 Algemeen

Het landelijk te voeren waterkwaliteitsbeleid staat aangegeven in de Derde Nota Waterhuishouding. De hoofdlijnen zoals verwoord in het Indicatief meerjarenprogramma water 1985-1989 zijn in deze nota overgenomen en op enkele punten aangescherpt.

De beleidsuitgangspunten ten aanzien van lozingen zijn gebaseerd op de vermindering van de verontreiniging en op het stand-still beginsel.

Vermindering van de verontreiniging

Het uitgangspunt vermindering van de verontreiniging houdt in dat de verontreiniging, ongeacht de stofsoort die wordt geloosd, zoveel mogelijk wordt beperkt.

Voor bedrijven betekent dit dat proceskeuze en interne bedrijfsvoering hierop zoveel mogelijk moeten worden afgestemd. Indien een wezenlijke saneringsinspanning (het bouwen van een zuiveringsinstallatie) noodzakelijk is, wordt afhankelijk van de stofsoort onderscheid gemaakt tussen een tweetal sporen: de emissie-aanpak en de waterkwaliteitsaanpak.

Emissie-aanpak

De emissie-aanpak houdt in dat onafhankelijk van de te bereiken waterkwaliteitsdoelstelling een inspanning moet worden geleverd om verontreiniging te voorkomen. Hierbij wordt afhankelijk van de eigenschappen van een stof (zoals toxiciteit, persistentie, carcinogeniteit, bioaccumulatie) onderscheid gemaakt tussen zwarte-lijststoffen (bijvoorbeeld kwik, cadmium) en stoffen die qua eigenschappen relatief schadelijk zijn (bijvoorbeeld koper, zink).

Voor zwarte-lijststoffen geldt in beginsel dat de verontreiniging door deze stoffen moet worden beëindigd. Geprobeerd moet worden om zo dicht mogelijk bij een nullozing te komen.

Sanering aan de bron dient te geschieden door toepassing van de beste bestaande technieken. Mocht na toepassing van deze technieken de restlozing tot onaanvaardbare concentraties in het oppervlaktewater leiden, dan zijn verdergaande maatregelen nodig. Voor stoffen die qua eigenschappen relatief schadelijk zijn, is een saneringsinspanning vereist door toepassing van de best uitvoerbare technieken. Indien na toepassing van deze technieken de restlozing leidt tot het niet voldoen van de kwaliteit van het oppervlaktewater aan de gestelde waterkwaliteitsdoelstellingen, kunnen verdergaande maatregelen worden geëist.

Waterkwaliteitsaanpak

De waterkwaliteitsaanpak wordt gevolgd voor relatief onschadelijke verontreinigingen: van nature in het oppervlaktewater voorkomende stoffen met een geringe mate van toxiciteit (zoals chloride en sulfaat). De mate waarin maatregelen ter beperking van de lozingen van deze stoffen moeten worden genomen, is primair afhankelijk van de waterkwaliteitsdoelstellingen. Wordt de waterkwaliteitsdoelstelling overschreden, dan dient te worden bezien welke saneringsmaatregelen noodzakelijk zijn om wel aan de voor dat water geldende waterkwaliteitsdoelstellingen te voldoen.

In situaties waarin de waterkwaliteit in belangrijke mate wordt bepaald door de waterkwaliteit bovenstrooms van de lozing, danwel door diffuse lozingen kan het strikt hanteren van dit uitgangspunt voor individuele lozingen ter plaatse leiden tot extreme eisen.

De te treffen maatregelen zullen in dergelijke situaties dan ook bezien moeten worden in relatie tot de saneringsmaatregelen die elders noodzakelijk en te voorzien zijn (dit geldt ook indien verdergaande maatregelen op basis van de emissie-aanpak overwogen worden).

Stand-still beginsel

Evenals voor het uitgangspunt vermindering van de verontreiniging is het stand-still beginsel uitgewerkt voor zwarte-lijststoffen en voor overige stoffen. Het stand-still beginsel voor zwarte-lijststoffen houdt in dat emissies van deze stoffen, gerekend over een bepaald beheersgebied, niet mogen toenemen. Voor de overige stoffen geldt dat de waterkwaliteit niet significant mag verslechteren, hetgeen inhoudt dat de waterkwaliteitsdoelstellingen in beginsel niet mogen worden opgevuld.

In juni 1991 is de "Voorlopige inspectie richtlijn mestverwerkingsinstallaties" verschenen. Deze nota is opgesteld om tot een eenduidige beoordeling te komen van de milieuhygiënische aspecten van mestverwerkingsinstallaties.

De in de nota opgenomen normering met betrekking tot de lozing van afvalwater op oppervlaktewater (waaronder de IJssel) is gebaseerd op het hierboven aangegeven waterkwaliteitsbeleid. De eisen die in deze beschikking aan de lozing van de MVI Duiven worden gesteld voldoen aan de richtlijn.

7.2 Toetsing van de door de MeMon getroffen maatregelen aan het beleid

Een belangrijk kenmerk van het gekozen indamproces is dat het procescondensaat alleen vluchtige verbindingen uit de mest bevat (vluchtige vetzuren en niet gebonden ammoniak). Zware metalen, zouten e.d. blijven achter in de mestkorrel. Zuiveren van het condensaat is noodzakelijk en gezien de aard van de stoffen (stikstofverbindingen en vetzuren) moet dit geschieden met behulp van de best uitvoerbare techniek. Een biologische zuiveringsinstallatie waarin ook in voldoende mate nitrifikatie en denitrifikatie plaatsvindt voldoet aan deze techniek.

Naar verwachting voldoet de installatie van de MeMon hieraan. De overige afvalwaterstromen worden ook naar de biologische zuivering gevoerd. Gezien de aard en de hoeveelheden van de verontreiniging in deze stromen kan met die maatregel worden volstaan.

Het spuiwater van de rookgaswassing bevat naast de aangegeven hoeveelheid sulfaat ook een hoeveelheid vaste stof. De aard en hoeveelheid is niet bekend; wel is uit het MER bekend dat de zware metalen die bij de verbranding van het mestvet in de rookgas komen voor 90% uitgewassen worden.

Zware metalen zullen dientengevolge ook in de spuistroom voorkomen. Nader onderzoek naar de samenstelling van de spuistroom is nodig.

De waterkwaliteitsbeheerder zal op grond van de resultaten van dit onderzoek en na een daartoe strekkend verzoek van de MeMon, beoordelen of dit afvalwater direct geloosd mag worden. Daarbij vindt toetsing plaats aan het in overweging 7.1 verwoorde beleid. Vooralsnog mag het spuiwater van de rookgaswassing niet direct geloosd worden.

8

Calamiteiten

Incidentele lozingen ten gevolge van calamiteiten vormen in toenemende mate een substantiële bijdrage aan de totale emissie op watersystemen. Zowel in de 3e Nota Waterhuishouding als in het Rijnactieplan is aandacht besteed aan het terugdringen van calamiteuze emissies.

Calamiteuze emissies kunnen optreden door voorvallen in de productie, lozingen op de rioolstelsels die de goede werking van de zuiveringstechnische voorzieningen bedreigen, lozingen van bluswater bij brand etc.

De MVI Duiven beschikt te allen tijde over een buffercapaciteit van 1000 m³ voor de opvang van afvalwater dat is vrijgekomen bij een calamiteit in de productie of voor de opvang van afvalwater indien de zuivering geheel of gedeeltelijk buiten werking is. Deze buffercapaciteit is voldoende om gedurende ongeveer 12 uur het afvalwater op te vangen; voorkomen kan worden dat binnen die tijd emissies naar het oppervlaktewater plaatsvinden.

Daarmee wordt voldaan aan het beleid ten aanzien van het voorkomen van calamiteuze lozingen uit de 3e Nota.

De opslag van gevaarlijke stoffen bij de MVI Duiven voldoet aan de richtlijn CPR 15-2 van de Commissie Preventie van Rampen.

9

Hulpstoffen

De aard en hoeveelheid van de toe te passen hulpstoffen, zoals ketelwatertoevoegingen, desinfectiemiddelen etc., kunnen aan frequente wijzigingen onderhevig zijn. Daarom is het niet goed mogelijk de aard en hoeveelheid van deze stoffen in een vergunning vast te leggen. Er zal door middel van een goedkeuringsprocedure bij voortduring naar worden gestreefd alleen die stoffen of middelen toe te laten die een zo weinig mogelijke nadelige invloed op het aquatisch milieu hebben.

Alle niet bij de vergunningsaanvraag aangemelde hulpstoffen zullen, alvorens zij mogen worden toegepast, een meldings/goedkeuringsprocedure dienen te doorlopen.

Bij de melding dienen de gegevens zoals vermeld in bijlage 5 overgelegd te worden.

Indien nadere gegevens zijn gewenst voor het beoordelen van het gebruik van een nieuwe stof dienen deze door of namens de vergunninghouder te worden overgelegd, één en ander ter goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.

Bij de beoordeling van een nieuwe stof zal met name aandacht worden geschonken aan de mogelijke toxiciteit voor aquatische organismen, afbreekbaarheid in waterig milieu, respiratieremming en bioaccumulatie.

10

Fasering realisering verwerkingscapaciteit

De bouw van de mestverwerkingsinstallatie wordt in twee fasen gerealiseerd. Ervaring met het bedienen van de eerste fase wil men benutten bij de opzet en bouw van de tweede fase. Het invoeren van andere deelprocessen is daarbij niet uitgesloten.

De eerste fase beslaat een periode van twee jaar.

De aard en omvang van de milieu-effecten heeft men niet kunnen baseren op ervaring met dit soort installaties, zie ook hoofdstuk 9 van het MER "Leemten in kennis en evaluatie achteraf".

De MVI Duiven is de eerste in zijn soort. De in het MER en in de aanvraag uitgesproken emissies zijn verwachtingen; in hoeverre deze verwachtingen ook werkelijk gehaald kunnen worden moet nog blijken. De onzekerheid hieromtrent is niet van dien aard dat de MVI niet gebouwd zal mogen worden. De MeMon zal ter verificatie van de verwachtingen uitgebreid moeten rapporteren en indien proceswijzigingen zullen worden doorgevoerd zal zij moeten aangeven:

- welke effecten deze zullen hebben op de samenstelling van het te zuiveren afvalwater;

- wat de samenstelling van het gezuiverde afvalwater wordt.

Eventuele wijzigingen van de processen bij de bouw van de tweede fase behoeven de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.

Evenals in de vergunning volgens de Afvalstoffenwet is voorgescreven zal het ingebruik nemen van de tweede fase pas mogen plaatsvinden na toestemming van de vergunningverlener. Bij de te maken afweging zal door de waterkwaliteitsbeheerder getoetst worden in hoeverre de werking van de installatie tijdens de eerste fase voldoet aan de verwachtingen. Bij de toetsing zal gebruik gemaakt worden van de volgende gegevens:

- de in het kader van deze beschikking uitgebrachte rapportages;
- gegevens die ten behoeve van de eerste MER-evaluatie verzameld zijn;

- gegevens afkomstig van de waterkwaliteitsbeheerder en overige bevoegd gezag;

- aanvullende gegevens van de MeMon.

11

Afweging alternatieven beïnvloeding van het compartiment water

In het MER zijn alternatieven beschreven voor de wijze van zuiveren van het afvalwater. Als alternatieven zijn beschikbaar:

- tweetraps aërobe biologische zuivering met actief slib;
- anaërobe voorzuivering met hyperfiltratie als tweede trap;
- aërobe voorzuivering met hyperfiltratie als tweede trap.

Het eerste alternatief levert geen voordelen op ten opzichte van de gekozen wijze van zuivering. De effluentwaarden zijn vergelijkbaar. Nadeel bij dit alternatief is dat er meer spuislib ontstaat en er geen biogasproductie plaatsvindt. Bovendien is een combinatie van aërobe en anaërobe technieken minder gevoelig voor storingen.

De alternatieven met hyperfiltratie hebben als nadeel dat de tweede trap geen afbraak van de verontreinigende stoffen geeft maar de verontreinigingen concentreert in een relatief schone stroom (75%) en een sterk vervuilde stroom (25%) die alsnog behandeld moet worden. Deze behandeling zou kunnen gebeuren, samen met de aangevoerde mest, door middel van indamping. Het gevolg hiervan is een grotere emissie naar de lucht (en dus uiteindelijk naar het watercompartiment) en een hoger energieverbruik met alle daaraan verbonden gevolgen. Geconcludeerd kan worden dat voor het watercompartiment de voorgenoemde wijze van behandelen van het afvalwater overeenkomt met het meest milieuvriendelijke alternatief.

12 Evaluatie in het kader van het MER

De in de WABM opgenomen bepalingen ten aanzien van de Milieu Effect Rapportage schrijven voor dat de gevolgen van de betrokken activiteit voor het milieu dienen te worden onderzocht en geëvalueerd wanneer die activiteit wordt of is ondernomen. In deze beschikking is daartoe een evaluatieparagraaf opgenomen (zie bijlage 4), deze paragraaf heeft naast deze beschikking ook betrekking op beide andere beschikkingen; de evaluatieparagraaf is in alle drie verleende beschikkingen identiek.

13 Procedure, bezwaren en adviezen

13.1 Algemeen

De vergunningsprocedure heeft plaatsgevonden volgens de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne (WABM). De aanvragen voor de Afvalstoffenwet en de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren en het Milieu-effectrapport zijn op 25 februari 1993 door de provincie Gelderland ontvangen. Deze Provincie coördineert volgens artikel 2 van de WABM de behandeling van de aanvragen. Op 24 maart 1993 heeft de provincie Gelderland de aanvragen, het MER-rapport en de bijbehorende stukken doorgestuurd naar de waterkwaliteitsbeheerder en deze hebben van 7 april 1993 tot 10 mei 1993 ter inzage gelegen.

Tijdens de termijn van ter inzage legging zijn schriftelijk bezwaren tegen c.q. reacties op de aanvraag voor de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren bij de waterkwaliteitsbeheerder ingediend door de Gelderse Milieufederatie bij brief van 2 april 1993, de gemeente Duiven bij brief van 24 maart 1993 en de Stichting Rechtsbijstand namens de heer R.J.A.M. Loeters bij brief van 5 mei 1993.

Op 27 april 1993 heeft een openbare zitting over de aanvraag plaatsgevonden.

Op 9 juni 1993 heeft de Commissie voor de Milieu-effectrapportage het Toetsingsadvies over de inhoud van het MER Grootschalige mestverwerking te Duiven aangeboden.

Met de provincie Gelderland en het Zuiveringsschap Oostelijk Gelderland heeft inhoudelijke afstemming plaatsgevonden over de te treffen voorzieningen en de te stellen voorwaarden.

13.2 Samenvatting van de bezwaarschriften en reacties naar aanleiding van het MER en de W.V.O.-vergunningaanvraag

13.2.1 Algemeen

Buiten de verder in deze samenvatting genoemde bezwaren en reacties hebben veel van de ingediende bezwaren betrekking op de, door velen, geconstateerde onzekerheid omtrent de milieu-effecten van de voorgenomen activiteit. Deze onzekerheid zou verminderd moeten worden door onderzoek en rapportage tijdens het in werking zijn van fase 1, alvorens met de uitbreiding te beginnen. Hierop zal in het algemeen worden ingegaan. In deze beschikking worden verder slechts de bezwaren behandeld die rechtstreeks betrekking hebben op de aanvraag voor de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren bij de waterkwaliteitsbeheerder.

13.2.2 De Gelderse Milieufederatie

De Gelderse Milieufederatie (GMF) is van mening dat in het MER een massabalans van de zware metalen (koper, cadmium, kwik en magnesium) opgesteld had moeten worden zodat duidelijk zou zijn welk deel daarvan in de mestkorrel terecht komt en welk deel in de diverse milieucompartimenten.

In het MER ontbreekt een beschrijving van de zuiveringsinstallatie ten behoeve van het afvalwater van de rookgasreiniging.

Bovendien had de HAZOP-studie onderdeel moeten zijn van het MER om inzicht te hebben in de milieu-effecten bij diverse storingen. De GMF vindt dat hergebruik van afvalwater in de nabijgelegen potplantenteelt als mogelijke optie onderzocht moet worden en dat, indien lozing op oppervlaktewater plaatsvindt, een alternatieve zuivering beschreven moet worden waarbij het effluent aan de AMK-eisen voldoet.

De effecten van de lozing van het effluent hadden beschreven moeten worden onder omstandigheden waarbij de IJssel het meest beïnvloed zou worden.

Ten aanzien van de in deze beschikking op te nemen lozingseisen is de GMF van mening dat het effluent moet voldoen aan de AMK-normen, zo niet dan moet een andere bestemming voor het afvalwater gevonden worden.

Tenslotte moet in de vergunning een uitgebreid meetprogramma opgenomen worden waarbij niet alleen de emissies betrokken worden maar ook de samenstelling van de diverse deelstromen.

13.2.3 De gemeente Duiven

De gemeente Duiven constateerde dat in het MER wordt aangegeven dat bij het losschieten van de vulslang de vrijkomende mest kan worden afgevoerd naar de zuivering of kan worden teruggevoerd naar de ontvangstkelder. Zij adviseert om de mest terug te voeren zodat de bedoelde verwerking alsnog kan plaatsvinden.

13.2.4 De heer Loeters

Namens de heer Loeters stelt de Stichting Rechtsbijstand dat het water in de varkensmest niet goed te scheiden en te zuiveren zou zijn waardoor ernstige waterverontreiniging moet worden gevreesd.

13.3 Behandeling van het bezwaarschriften tegen de W.V.O.-vergunning-aanvraag**13.3.1 Algemeen**

In deze beschikking wordt voorgeschreven dat de productiecapaciteit pas uitgebreid mag worden na toestemming van de waterkwaliteitsbeheerder. De waterkwaliteitsbeheerder toetst in hoeverre de in de vergunningaanvraag en het MER uitgesproken verwachtingen omtrent de milieu-effecten corresponderen met de opgedane ervaringen bij het bedrijven van fase 1 van de installatie, zie overweging 10 en de artikelen 6, 7, 8 en 9 van deze beschikking.

13.3.2 De Gelderse Milieufederatie

Ten aanzien van de emissie van zware metalen via het afvalwater zal uit de voorgeschreven rapportages moeten blijken hoe groot deze zijn. Bij de uit te voeren evaluatie zal een totale balans opgesteld kunnen worden.

Inderdaad ontbreekt in het MER een beschrijving van de zuiveringsinstallatie ten behoeve van het afvalwater van de rookgasreiniging; dit komt omdat bij het opstellen van het MER niet bekend was hoe deze installatie eruit zou komen te zien.

Een HAZOP-studie (Hazard and Operability-studie) kan pas verricht worden als de "basic-engineering" van een installatie gemaakt is. Bij het opstellen van het MER was deze nog niet beschikbaar.

De onderhavige aanvraag voorziet in diverse vormen van mogelijk hergebruik van het gezuiverde afvalwater, zowel intern als extern. In hoeverre dit mogelijk is hangt onder andere af van de werking van de zuivering. De MeMon moet hierover rapporteren, vervolgens kan getoetst worden of de MeMon de verwachtingen omtrent het hergebruik waarmaakt.

Ten aanzien van de te stellen eisen aan het te lozen afvalwater verwijs ik naar het gestelde in overweging 7 van deze beschikking. Het stellen van eisen overeenkomstig de AMK-eisen voor oppervlaktewater (na de publikatie van de notitie "Milbowa" in 1992, spreken we van "grenswaarde voor het oppervlaktewater") past niet in het gehanteerde waterkwaliteitsbeleid. De grenswaarde heeft betrekking op de kwaliteit van het oppervlaktewater en is niet gerelateerd aan de emissie-aanpak. Aan dit bezwaar wordt in deze beschikking niet tegemoetgekomen.

Een uitgebreid meetprogramma met rapportages, ook van deelstromen maakt onderdeel uit van de voorschriften in deze beschikking (artikelen 6 en 9). Van de aangeleverde gegevens zal onder andere gebruikgemaakt worden om te toetsen of de emissie overeenkomt met de in het MER uitgesproken verwachtingen.

Het meetprogramma gaat echter niet zo ver dat continu op deelstromen gemeten moet worden, dit zou niet overeenkomen met hetgeen waarvoor het vergunningvereiste is gesteld.

13.3.3 De gemeente Duiven

In deze beschikking is voorgeschreven dat de mest die eventueel vrijkomt bij het overslaan niet naar de zuivering gevoerd mag worden maar moet worden afgevoerd naar de ontvangstkelder. Aan dit bezwaar is tegemoetgekomen.

13.3.4 De heer Loesters

Uitgangspunt van het initiatief is dat de mest goed met het gekozen procédé te behandelen is. Door het verbinden van stringente eisen aan het afvalwater in deze beschikking wordt voorkomen dat ernstige waterverontreiniging plaatsvindt, mocht het procédé onverhoopt niet werken dan vervalt de grondslag van de verleende beschikkingen en zal de MeMon de installatie moeten stilleggen.

13.4 Behandeling toetsingsadvies MER-commissie

Volgens de MER-commissie bevat het MER voldoende informatie voor de besluitvorming voor de oprichting van de MVI Duiven. Dankzij de gefaseerde aanpak zal de vormgeving en procesvoering van de tweede fase nog beïnvloed kunnen worden door de ervaringen opgedaan in de eerste fase. Het MER beperkt deze beïnvloeding tot de energetische aspecten en de commissie beveelt echter aan om ook andere onzekerheden uit de eerste fase bij de vormgeving en procesvoering van fase twee te betrekken, zoals:

- de emissies en de capaciteit;
- het gebrek aan inzicht in de aanvoer van de mest;
- de mogelijkheid voor afzet van de mestkorrel en de gevraagde kwaliteit van het produkt.

De samenstelling van het afvalwater uit de MVI is eveneens een leemte in kennis omdat gesproken wordt van verwachtingswaarden. De mogelijkheid bestaat dat de wettelijke normen overschreden zullen worden.

Ten behoeve van de W.V.O.-vergunningverlening beveelt zij aan om aandacht te besteden de schadelijkheid van desinfectiemiddelen voor de werking van de biologische zuivering.

De commissie doet bovendien een aantal aanbevelingen voor het evaluatieprogramma voor het opvullen van de door haar gesignaleerde leemten in kennis. Zij beveelt aan deze leemten al tijdens de eerste fase van het voornemen in te vullen. Betreffende de W.V.O.-aspecten gaat het om:

- de samenstelling van het procescondensaat;
- samenstelling van de verschillende afvalwaterstromen uit de MVI;
- gegevens over processtromen bij het opstarten en storingsen;
- invloed van de verhouding van toe te voegen zuren op de emissies naar water;

- invloed op de procesvoering en emissies bij verwerking van andere mest- en slibsoorten dan varkensmest.

De waterkwaliteitsbeheerder neemt de aanbevelingen van de commissie over.

In deze beschikking dient de MeMon volgens de artikelen 6 en 10 aan de waterkwaliteitsbeheerder inzicht te geven in de procesvoering gedurende de eerste fase, de emissies gedurende de eerste fase, de voorgenomen wijzigingen in de procesvoering en de te verwachten effecten op de emissies.

Een eerste evaluatie zal al direct na afloop van fase 1 geschieden.

In artikel 7 wordt voorgeschreven dat het ingebruiknemen van fase 2, circa 2 jaar na het opstarten van fase 1, de toestemming behoeft van de waterkwaliteitsbeheerder.

Ook wordt voorgeschreven dat de te gebruiken hulpstoffen (onder andere de desinfectiemiddelen), voorzover relevant voor de afvalwaterlozing, de goedkeuring behoeven van de waterkwaliteitsbeheerder (artikel 5).

GELET OP DE WET VERONTREINIGING OPPERVLAKTEWATEREN;
HET UITVOERINGSBESLUIT VERONTREINIGING RIJKSWATEREN
EN DE WET ALGEMENE BEPALINGEN MILIEUHYGIENE;

BESLUIT

1. Aan MeMon B.V. vergunning te verlenen voor het lozen van afvalwater afkomstig van de biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie op de IJssel;
2. Te weigeren de directe lozing van:
 - ketelspuiwater;
 - regenerant van de demiwaterinstallatie;
 - spuiwater van de biogasontzwaveling;
 - spuiwater voorwasser biofilter;
3. Vooralsnog te weigeren de directe lozing van:
 - de spuiroom van de rookgasontzwaveling;

onder het stellen van de volgende voorschriften:

Artikel 1
Begripsbepaling

In deze beschikking wordt verstaan onder:

1. "de waterkwaliteitsbeheerder": de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie Gelderland (adres: Gildemeestersplein 1, 6800 ED ARNHEM);
2. "MeMon": MeMon B.V. Mestverwerking Midden-Oost Nederland te Arnhem;
3. "het RIZA": de hoofdingenieur-directeur van het RIZA (adres: Maerlant 6, 8224 AC LELYSTAD);

4. "MVI": Mestverwerkingsinstallatie;
5. "MER": Milieu-effectrapport Mestverwerkingsinstallatie Duiven, december 1992.

Artikel 2

Soorten afvalwater

Deze beschikking heeft betrekking op de lozing van afvalwater op de IJssel afkomstig van de mestverwerkingsinstallatie van de MeMon te Duiven.

Dit afvalwater bestaat uit het effluent van de biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie; overeenkomstig de bij de aanvraag d.d. 25 februari 1993 overgelegde beschrijvingen. Deze aanvraag maakt onderdeel uit van deze beschikking.

Artikel 3

Plaatsbepaling van de lozing

De lozing van de afvalwaterstromen genoemd in artikel 2 vindt plaats via de bestaande effluent leiding van de RWZI Nieuwgraaf te Duiven, op de IJssel aan de rechteroever, bij kmr 883.470.

Artikel 4

Lozingseisen

- 1.a De hoeveelheid te lozen effluent van de biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie mag niet meer bedragen dan 85 m³/uur en 1.600 m³/etm.
- 1.b In afwijking van het gestelde in lid 1.a mag gedurende fase 1 de hoeveelheid te lozen effluent van de biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie niet meer bedragen dan 31 m³/uur en 580 m³/etm.
2. Het effluent van de biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie mag van de hierna te noemen componenten niet meer bevatten dan de hierna te noemen hoeveelheden en gehalten:

Component	Gemiddeld gehalte mg/l
-----------	---------------------------

BZV	20
Ntot.	10
Ptot.	2
Onopgeloste stof	30

3. De in lid 2 van dit artikel genoemde gemiddelden dienen bepaald te worden als het voortschrijdend gemiddelde van een opeenvolgende reeks van 10 representatieve etmaal monsters, waarbij de 10 etmalen waarin de monsters bepaald zijn niet noodzakelijkerwijs aaneengesloten behoeven te zijn.
4. De in dit artikel gelimiteerde grootheden zijn bepaald conform de voorschriften waarnaar wordt verwezen in de bij deze beschikking behorende bijlage 2.

5. Binnen een half jaar na het van kracht worden van deze beschikking moet de MeMon tekeningen van de bedrijfsriolering ter goedkeuring aan de waterkwaliteitsbeheerder voorleggen.
6. Aangevoerde mest of mestslibben die vrijkomen bij het overslaan naar de ontvangstkelder mogen niet direct naar de zuivering worden afgevoerd maar moeten terug naar de ontvangstkelder gevoerd worden.

Artikel 5 **Gebruik hulpstoffen**

- A**
1. Indien de vergunninghouder het voornemen heeft om nieuwe hulpstoffen en voorzover het aannemelijk is dat deze stoffen in het afvalwater kunnen geraken, dient ten minste 1 maand voordat het gebruik voor de eerste maal zal plaatsvinden, aan de waterkwaliteitsbeheerder hierover informatie te worden verstrekt.
 2. De in lid A1 gevraagde informatie over de hulpstoffen dient de gegevens zoals vermeld in bijlage 5 te bevatten. Indien noodzakelijk kan de waterbeheerder om nadere informatie vragen.
 3. Over de wijze van verstrekken van de in lid A2 bedoelde informatie moet de vergunninghouder binnen 2 maanden na het van kracht worden van deze beschikking een voorstel indienen bij de waterkwaliteitsbeheerder.
 4. Het in lid A3 bedoelde voorstel behoeft de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder en dient in overleg met hem te worden opgezet.
 5. Het gebruik van de in lid A1 bedoelde hulpstoffen behoeft naar aard en hoeveelheid de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
- B** Beperken van de gevolgen van het gebruik van hulpstoffen. De waterkwaliteitsbeheerder kan op grond van de onderstaande beoordelingscriteria nadere aanwijzingen geven met betrekking tot het voorkomen, danwel beperken van de waterverontreiniging ten gevolge van de in lid A1 van dit artikel bedoelde hulpstoffen. Hierbij wordt uitgegaan van de volgende criteria:
- a. het lozen van verontreinigende componenten, die behoren tot de, in bij deze beschikking behorende bijlage 3, genoemde families en groepen van stoffen, dient, behoudens het gestelde onder c, met behulp van de Best Bestaande Technieken (B.B.T) te worden beperkt;
 - b. het lozen van de verontreinigende componenten, die niet behoren tot de in bijlage 3 genoemde families en groepen van stoffen, dient met behulp van de Best Uitvoerbare Technieken (B.U.T) te worden beperkt;
 - c. de lozing van verontreinigende componenten, die behoren tot de in bijlage 3 genoemde families en groepen van stoffen, doch voor het aquatisch milieu relatief weinig schadelijk zijn of die snel worden omgezet in relatief weinig schadelijke stoffen, dient te worden beperkt met behulp van de Best Uitvoerbare Technieken.

Bij het bepalen van bovengenoemde mate van onschadelijkheid wordt met name aandacht geschonken aan de toxiciteit, persistentie en bio-accumulatie van de componenten.

Artikel 6

Onderzoek en evaluatie

1. De MeMon dient uiterlijk 1 jaar na het in bedrijf stellen van de MVI Duiven en voor het opstarten van de geplande uitbreiding van de productiecapaciteit, aan de waterkwaliteitsbeheerder te rapporteren over:
 - de hoeveelheid en samenstelling van het procescondensaat;
 - de hoeveelheid en samenstelling van de verschillende waterstromen uit de MVI en de spuiroom van de rookgaswassing;
 - gegevens over processtromen bij het opstarten en storingen;
 - invloed van de verhouding van toe te voegen zuren op de samenstelling van het procescondensaat;
 - invloed op de procesvoering en samenstelling van de waterstromen bij verwerking van andere mest- en slibsoorten dan varkensmest;
 - de voorgenomen wijzigingen in de procesvoering van fase 2;
 - de effecten van deze voorgenomen wijzigingen op de waterstromen;
 - de hoeveelheid verwerkte mest (in m³/etmaal);
 - de hoeveelheid effluent dat is hergebruikt in de installatie zelf of is afgevoerd naar derden;
2. De wijze van onderzoek en rapporteren behoeft de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
Een voorstel hiertoe dient uiterlijk 1 maand nadat de beschikking van kracht is geworden bij de waterkwaliteitsbeheerder te zijn ingediend.
3. Na afloop van fase 1 zal de eerste MER-evaluatie conform de WABM plaatsvinden, de voor deze en latere evaluatie(s) benodigde informatie moet, ter genoegdoening van de waterkwaliteitsbeheerder, door de MeMon worden aangeleverd (zie ook bijlage 4).
4. De directe lozing van de spuiwaterstroom uit de rookgasontzwalingsinstallatie behoeft de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder. Bij een daartoe strekkend verzoek van de MeMon dient een opgave van de samenstelling van deze afvalwaterstroom gevoegd te worden.

Artikel 7

Inbedrijfstelling

1. De MeMon dient uiterlijk 1 maand voordat de lozing van afvalwater vanuit de MVI Duiven aanvangt melding aan de waterkwaliteitsbeheerder van het tijdstip van aanvang van de afvalwaterlozing te doen.
2. Het opstarten van fase 2 van de mestverwerkingsinstallatie, de vergroting van de productiecapaciteit tot 500.000 ton mest per jaar, behoeft de toestemming van de waterkwaliteitsbeheerder.
3. De voor de in lid 2 genoemde toestemming benodigde informatie moet ter genoegdoening van de waterkwaliteitsbeheerder door de MeMon te worden aangeleverd.

Artikel 8
Goedkeuring proceswijzigingen

De eventueel in fase 2 ten opzichte van fase 1 in te voeren proceswijzigingen behoeven de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.

Artikel 9
Controlevoorzieningen

1. Het effluent van de biologische zuivering moet te allen tijde kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting (met registratie en integratie) en bemonstering ter verzameling van representatieve monsters.
2. De in lid 1 bedoelde voorziening dient zodanig te worden geplaatst, dat deze voor inspectie goed bereikbaar en toegankelijk is.

Artikel 10
Bemonstering en rapportage

1. Het te lozen afvalwater zoals genoemd in artikel 4 dient per etmaal door of vanwege vergunninghouder door meting en bemonstering te worden gecontroleerd.
2. De in lid 1 genoemde controle betreft:
 - a. de hoeveelheid via het effluent van de biologische zuivering geloosd afvalwater (in m³/etmaal);
 - b. de gehalten van het onder a. genoemde afvalwater (in mg/l) aan: BZV, Ntot., Ptot. en onopgeloste stof;
3. Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat met een lagere onderzoeksfrequentie, danwel met een geringer aantal parameters/stoffen kan worden volstaan, kan de waterkwaliteitsbeheerder op een daartoe strekkend verzoek aldus besluiten.
4. De analyses van de in lid 2 genoemde parameters moeten worden uitgevoerd conform de voorschriften, waarnaar wordt verwezen in bijlage 2 behorende bij deze vergunning.
5. Indien uit onderzoeksresultaten blijkt dat met andere analysemethoden gelijkwaardige resultaten kunnen worden bereikt als die met de in lid 4 bedoelde methoden, mogen die - na verkregen toestemming van de waterkwaliteitsbeheerder - worden gebruikt.
6. De meet- en analyseresultaten met betrekking tot de in lid 2 genoemde afvalwaterstroom dienen uiterlijk 1 maand na het beëindigen van ieder kwartaal aan de waterkwaliteitsbeheerder te worden gerapporteerd.
7. Bovendien dient opgave te zijn gedaan aan de waterkwaliteitsbeheerder van de volgende op het voorafgaande kwartaal betrekking hebbende gegevens;
 - a. de hoeveelheid verwerkte mest (in m³/etmaal);
 - b. de hoeveelheid effluent dat is hergebruikt in de installatie zelf of is afgevoerd naar derden.

8. De wijze van het te verrichten onderzoek, alsmede de wijze van rapporteren behoeven de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder. Een voorstel hiertoe dient uiterlijk 1 maand nadat de vergunning van kracht is geworden bij de waterkwaliteitsbeheerder te zijn ingediend.

Artikel 11

Beheer en onderhoud

MeMon is verplicht de werken, waarmee krachtens deze beschikking wordt geloosd, in goede staat te houden.

Aanwijzingen hieromtrent van of vanwege de waterkwaliteitsbeheerder moeten worden opgevolgd.

Artikel 12

Calamiteiten

1. Indien als gevolg van calamiteiten of andere uitzonderlijke omstandigheden niet aan de, ten behoeve van de kwaliteit van het te lozen afvalwater, gestelde voorschriften kan worden voldaan, dient MVI Duiven terstond gebruik te maken van de aanwezige buffercapaciteit van 1000 m³, teneinde een nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater te voorkomen.
2. Van dergelijke calamiteiten of andere uitzonderlijke omstandigheden dient MeMon terstond de waterkwaliteitsbeheerder in kennis te stellen, Alarm- en berichtencentrum Rijkswaterstaat directie Gelderland telefoonnr. 085-640650.
4. De door of vanwege de waterkwaliteitsbeheerder terzake gegeven aanwijzingen dienen stipt te worden opgevolgd.
5. Indien de waterkwaliteitsbeheerder dit verzoekt, moet MeMon betreffende het voorval schriftelijk rapport uitbrengen met vermelding van de oorzaak, datum en tijd van aanvang en beëindiging van het voorgervallene en de gevolgen ervan voor de kwaliteit van het geloosde afvalwater, alsmede van de voorgenomen maatregelen ter voorkoming van herhaling.
Een afschrift van dit rapport dient te worden gezonden aan het RIZA.
6. Indien de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater als gevolg van calamiteiten of andere uitzonderlijke omstandigheden het noodzakelijk maakt ter voorkoming van ernstige verontreiniging van oppervlaktewateren maatregelen van tijdelijke aard te treffen, is MeMon verplicht daartoe op aanschrijving van de waterkwaliteitsbeheerder onmiddellijk over te gaan.
7. Deze maatregelen kunnen slechts bestaan uit het opleggen van niet in de beschikking opgenomen voorzieningen betreffende de in de beschikking omschreven lozing en/of uit het beperken of staken van de lozing van verontreinigende stoffen, zoals deze volgens de beschikking is toegestaan.

8. Een maatregel als bedoeld in de voorgaande leden mag niet voor langer dan een, telkenmale met maximaal evenzoveel uren te verlenen, periode van 48 uren worden opgelegd en mag in geen geval ten gevolge hebben dat de lozing van afvalwater volgens de beschikking na het vervallen van de tijdelijke opgelegde verplichtingen geheel of gedeeltelijk niet meer mogelijk zou zijn.

Artikel 13
Aanwijzen contactpersoon

MeMon is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij deze beschikking bepaalde of bevolene. MeMon deelt binnen 14 dagen nadat de beschikking in werking is getreden de waterkwaliteitsbeheerder mee de naam, het adres en het telefoonnummer van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.

Wijzigingen dienen onmiddellijk schriftelijk te worden gemeld.

Artikel 14
Aansluiting derden

Het is MeMon niet toegestaan zonder schriftelijke toestemming van de waterkwaliteitsbeheerder een werk aan te sluiten of te doen aansluiten op het werk ten behoeve waarvan deze beschikking is verleend.

Artikel 15
Melden van wijzigingen

Voorgenomen wijzigingen, die tot gevolg zullen hebben dat de feitelijke afvalwatersituatie niet meer door de ten behoeve van de beschikkingverlening overgelegde beschrijvingen correct wordt weergegeven, moeten schriftelijk aan de waterkwaliteitsbeheerder worden gemeld.

Arnhem,
DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
DE HOOFDINGENIEUR-DIRECTEUR,
l. h.i.d.

Mededelingen:

1. Ingevolge artikel 44, tweede lid van de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne staat tot het einde van de termijn van ter inzage legging tegen deze beschikking beroep open bij de Kroon voor:
 - a. de aanvrager;
 - b. degenen die overeenkomstig, de artikelen 20, 21, 22 tweede lid, of 28, eerste lid onder c, van de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne bezwaren hebben ingebracht;
 - c. enige andere belanghebbende, die aantoonst dat hij redelijkerwijs niet in staat is geweest overeenkomstig de onder b. genoemde artikelen bezwaren in te brengen.

Ingevolge artikel 1 van de Tijdelijke Wet Kroongeschillen is thans de Afdeling voor de Geschillen van Bestuur van de Raad van State belast met de beslissing op het beroep.

Het beroepsschrift moet gemotiveerd zijn en in tweevoud worden ingediend. Bij het beroepsschrift dienen zo mogelijk een kopie van deze beschikking en de overige op de zaak betrekking hebbende stukken te worden gevoegd.

Het beroepsschrift moet worden gezonden aan de Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur, Postbus 20019, 2500 EA 's-GRAVENHAGE.

De beschikking wordt na afloop van de beroepstermijn van kracht, tenzij voor deze datum beroep is ingesteld en met toepassing van artikel 107 van de Wet op de Raad van State een verzoek wordt gedaan tot schorsing van de beschikking danwel tot het treffen van een voorlopige voorziening.

Het verzoek tot schorsing of een voorlopige voorziening moet worden gericht aan de Voorzitter van de Afdeling voor de Geschillen van Bestuur van de Raad van State. De beschikking wordt niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

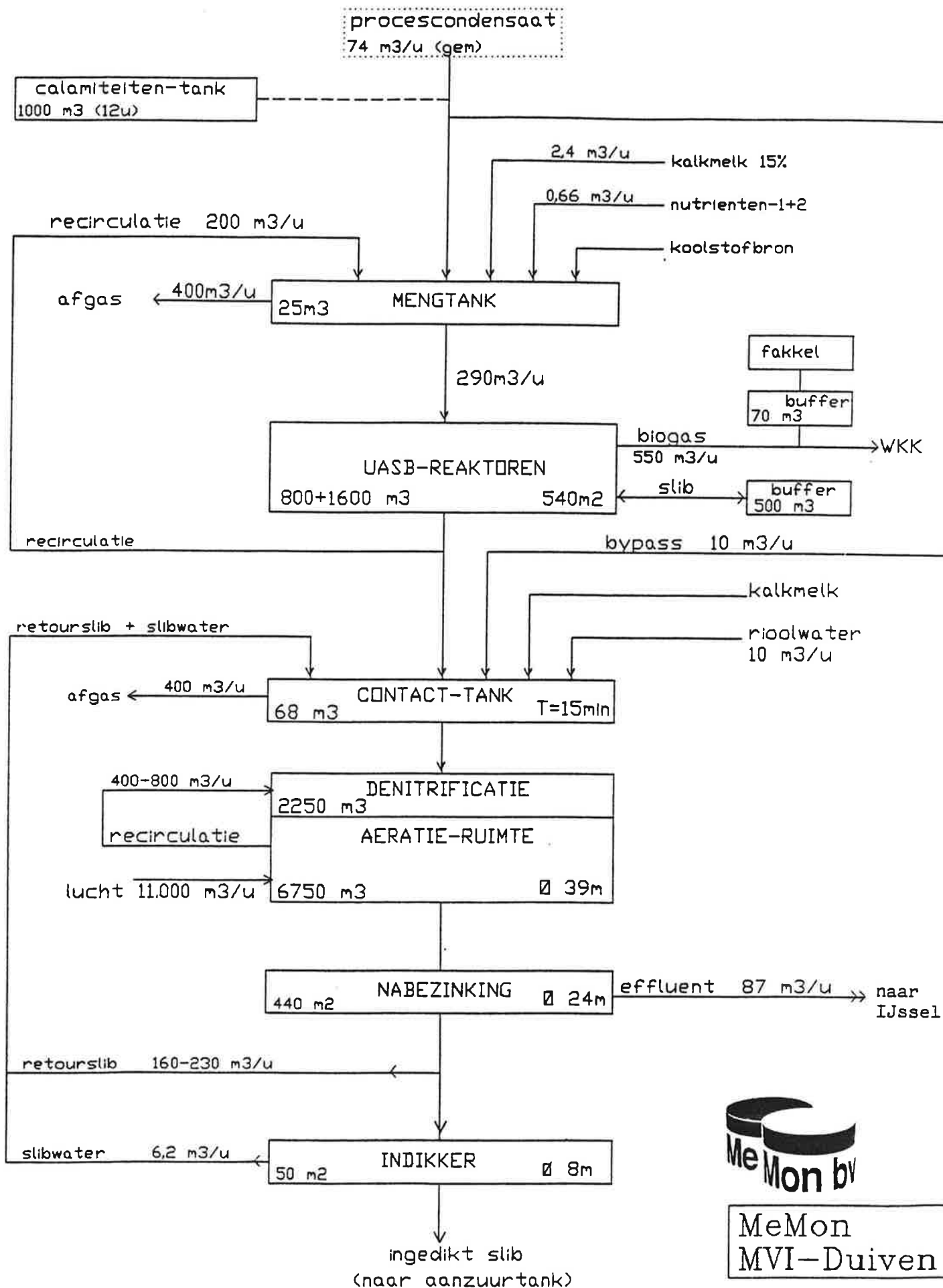
Van de indiener van het geschrift wordt een recht geheven van f 150,00. Bepaalde onvermogende personen kunnen daarvan worden vrijgesteld. Bepaalde minvermogende personen kunnen een vermindering van f 75,00 krijgen.

Van de indiener van het verzoek tot schorsing of een voorlopige voorziening wordt een recht geheven van f 75,00.

2. Het hebben van deze vergunning ontslaat de vergunninghouder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen, dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

3. Voor het geval de vergunninghouder door het treffen van een maatregel onevenredig financieel nadeel lijdt, zal op diens verzoek worden bezien of er op basis van het door de waterkwaliteitsbeheerder gehanteerde stelsel van nadeelcompensatie aanleiding is voor een gehele of gedeeltelijke tegemoetkoming in dit nadeel.
4. Afschrift van deze beschikking zullen worden gezonden aan:
 - RIZA, Postbus 17, 8200 AA LELYSTAD;
 - de Inspecteur van de Volksgezondheid voor de Hygiëne van het Milieu voor Gelderland, Postbus 9013, 6800 DR ARNHEM;
 - Burgemeester en wethouders van Duiven, Postbus 6, 6920 AA DUIVEN;
 - de Hoofddirectie van de Waterstaat, Postbus 20906, 2500 EX 's-GRAVENHAGE;
 - het hoofd van de dienstkring IJssel, Henri Dunantweg 1, 7201 EV ZUTPHEN;
 - Provincie Gelderland, Dienst Milieu en Water, Postbus 9090, 6800 GX ARNHEM;
 - Gelderse Milieufederatie, Jansbuitensingel 14, 6811 AB ARNHEM;
 - Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren, Vuurtorenweg 35-37, Scheveningen, 2583 XL 's-GRAVENHAGE;
 - de heer R.J.A.M. Loeters, Kosterstraat 20, 6921 RM DUIVEN.

MeMon
MVI-Duiven

Bijlage 2 behorende bij de beschikking van de minister van Verkeer en Waterstaat van nr. 1993.

De in deze beschikking genoemde analyses dienen te worden uitgevoerd volgens de volgende voorschriften.

"Methode voor de analyse van afvalwater" van het Nederlandse Normalisatie Instituut (NNI).

Parameter	Analysemethode:
Biochemisch zuurstof verbruik	NEN 6634
N-totaal	NEN 3235-6.6
Totaal fosfor	NEN 6479
Onopgeloste stof	NEN 6621

Een wijziging in een normblad of voorschrift wordt automatisch van kracht dertig dagen nadat de wijziging door de waterkwaliteitsbeheerder ter kennis van de vergunninghouder is gebracht, tenzij binnen die termijn bij de waterkwaliteitsbeheerder schriftelijk bezwaar is aangetekend.

Families of groepen van stoffen

1. Organische halogeenvbindingen en stoffen, waaruit in water dergelijke verbindingen kunnen ontstaan.
2. Organische fosforverbindingen.
3. Organische tinverbindingen.
4. Stoffen waarvan is aangetoond, dat ze in of via het water een kanker-
verwekkende werking hebben.
5. Kwik en kwikverbindingen.
6. Cadmium en cadmiumverbindingen.
7. Persistente minerale oliën en uit aardolie bereide persistente koolwa-
terstoffen.
8. Persistente kunststoffen, die in het water kunnen drijven, zweven of
zinken en die enig gebruik van het water kunnen hinderen.

Evaluatieprogramma behorende bij de vergunningen ingevolge de Afvalstoffenwet en de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren van Mestverwerking Midden-Oost Nederland (MeMon) B.V voor een mestverwerkingsinstallatie in de gemeente Duiven.

1. De besluiten voor deze vergunningverlening zijn MER-plichtig en dientengevolge is de procedure van de milieu-effectrapportage (MER) van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Wabm) van toepassing. De wettelijke regeling MER schrijft voor, dat de gevolgen van de betrokken activiteit voor het milieu dienen te worden onderzocht en door het Bevoegde Gezag dienen te worden geëvalueerd, wanneer die activiteit wordt of is ondernomen (artikel 41 am t/m aq, Wabm). In verband hiermee dient bij bovengenoemde besluiten een evaluatie-paragraaf te zijn gevoegd.
Deze evaluatie-paragraaf maakt als bijlage deel uit van de vergunningen.
2. Het doel van de evaluatie is te bezien of en in hoeverre de feitelijke milieu-effecten overeenkomen danwel afwijken van de te verwachten milieu-effecten vermeld in het Milieu-effectrapport (MER). Indien blijkt dat de activiteit in belangrijke mate nadeliger gevolgen voor het milieu heeft dan die welke bij het nemen van het besluit werden verwacht, neemt het bevoegd gezag, indien dat naar zijn oordeel nodig is, de hem ter beschikking staande maatregelen teneinde die gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.
3. De evaluatie is gekoppeld aan de in de aanhef van deze bijlage genoemde vergunningen. Daarom zal de evaluatie slechts betrekking hebben op de effecten die:
 - in het MER zijn beschreven (voorspeld);
 - kwantificeerbaar, danwel anderszins verifieerbaar zijn;
 - toe te schrijven zijn aan de activiteit;
 - te beïnvloeden zijn door maatregelen.Het gevolg van een selectie op grond van bovenstaande uitgangspunten is, dat louter kwalitatief aan te duiden effecten die door maatregelen niet beïnvloedbaar zijn buiten de evaluatie vallen. Onderwerpen die vanwege de maatschappelijke discussie in de belangstelling staan en niet aan deze uitgangspunten voldoen, kunnen wel worden meegenomen bij de evaluatie.
Hierbij staat dan kennisverwerving voorop. De resultaten kunnen van belang zijn voor in de toekomst uit te voeren min of meer gelijksoortige werken.
4. Gedeputeerde Staten van Gelderland, de minister van Verkeer en Waterstaat, in casu de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat directie Gelderland en het Dagelijks Bestuur van het Zuiveringschap Oostelijk Gelderland zijn als bevoegd gezag verantwoordelijk voor de evaluatie. De initiatiefnemer moet daaraan medewerking verlenen en bijvoorbeeld inlichtingen en gegevens over metingen, onderzoeken en dergelijke verstrekken.
5. Gelet op de gecoördineerde behandeling van de verschillende vergunningaanvragen worden, in het evaluerend verslag betrokken de diverse rapporten die de initiatiefnemer zal overleggen in het kader van alle in de aanhef van deze bijlage genoemde vergunningen.

6. In de voorschriften bij de vergunningen zijn diverse bepalingen opgenomen die de initiatiefnemer verplichten gegevens te verstrekken betreffende verschillende (milieu-)aspecten. Het gevolg zal zijn dat, gelet op de in de vergunning opgenomen voorschriften, met tussenpozen verschillende rapporten door de initiatiefnemer zullen worden overgelegd aan het bevoegd gezag.
- Het eerste evaluerend verslag, waarvoor de gegevens van de "eerste fase" (180.000 ton per jaar) van de mestverwerkingsinstallatie (MVI) zullen worden gebruikt, zal zo spoedig mogelijk na ingebruikname van de "eerste fase" worden opgesteld.
- Dit verslag zal worden gepubliceerd en ter informatie worden gezonden aan de initiatiefnemer, de Commissie MER en de wettelijke adviseurs conform artikel 41 ao van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne. Vervolgens zal een tweede evaluerend verslag worden opgesteld zo spoedig mogelijk nadat de "tweede fase" (de totale verwerkings-capaciteit) van de mestverwerkingsinstallatie in gebruik is genomen. Indien dit noodzakelijk geacht wordt stelt het bevoegd gezag binnen nader te bepalen termijnen, na de uitvoering van de eerste en tweede evaluatie, een derde of zelfs een vierde evaluerend verslag op, waarvoor wederom gegevens moeten worden overgelegd door MeMon B.V.
7. Gelet onder andere op de tijd die ligt tussen het te nemen besluit en het in gebruik nemen van de MER-plichtige activiteiten zou kunnen blijken dat bepaalde aspecten welke thans niet in het MER aan de orde zijn gekomen, toch belangrijke gevolgen voor het milieu hebben. Dergelijke aspecten kunnen alsnog in het onderzoek ten behoeve van het evaluatieprogramma worden opgenomen. Hierbij kan worden gedacht aan onder andere wijziging van de eisen ten aanzien van het te lozen effluent, reductie van de veestapel en wijzigingen in samenstelling van veevoeders.
- Het bevoegd gezag zal alsdan vaststellen welke nadere aspecten in het onderzoek ten behoeve van het evaluatieprogramma moeten worden opgenomen en geeft dit door aan de initiatiefnemer, de Commissie MER en de wettelijke adviseurs conform artikel 41 ao van de Wabm.
8. De vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet bevat meer meet- en/of registratieverplichtingen. Hierbij kan gedacht worden aan meet- en registratieverplichtingen met betrekking tot procesapparatuur e.d. Deze meet- en/of registratieverplichtingen vallen echter buiten het kader van het MER en zijn dan ook niet in deze bijlage opgenomen.
9. Hierna volgt een overzicht van de aspecten die bij de evaluatie zullen worden betrokken. Van elk aspect is het volgende aangegeven:
- via welke methode: bemonsteren, meten, keuren, enz.;
 - waar: inrichting, omgeving, enz.;
 - wie de gegevens verzamelt: initiatiefnemer (IN) of bevoegd gezag (BG);
 - frequentie van het onderzoek: één of twee keer per jaar, eenmalig, enz.;
 - het voorschrift van de vergunning waarin het onderzoek of de controle verplicht wordt gesteld.

Aspect	Methode	Waar	Wie	Frequentie	Voor- schriften
Geur	meting/ berekenen	bron/ omgeving	IN/BG	na 1 ^e en 2 ^e fase	AW: 4.1.9 t/m 4.1.11
Emissies/ Depositaties	meting/ berekening	inrichting	IN/BG	na 1 ^e fase/ periodiek	AW: 4.2.6/ 4.3.2/4.4.7/ 4.5.6/4.6.5 WVO ZOG: art. 4
Registratie emissies	rapportage	inrichting	IN	periodiek	div. voor- schriften
Geluid	meting	omgeving	IN/BG	na 1 ^e fase	AW: 3.6
Bodemkwa- liteit	rapportage/ bemonsteren	inrichting	IN	eenmalig	AW: 1.17
Grondwater	bemonsteren	peilbuizen	IN	periodiek	AW: 1.19 t/m 1.21
Condensaat/ afvalwater	bemonsteren/ onderzoek	proces	IN	na 1 ^e fase/ periodiek	WVO RWS: art. 6, art. 9
geur- bestrijding	meting/ onderzoek	proces	IN	eenmalig	AW: 4.1.14
mestvet	meting/ onderzoek	inrichting	IN	eenmalig	AW: 6.1.5
blauwzuur	meting/ onderzoek	inrichting	IN	eenmalig	AW: 6.1.6
markt- verkenning	onderzoek	--	IN	na 1 ^e en 2 ^e fase	AW: 1.4
aan/afvoer transport	onderzoek	--	IN	na 1 ^e fase	AW: 5.1.9

De in artikel 5 gevraagde informatie dient de volgende gegevens te bevatten:

1. naam van de producent;
2. naam en adres van de leverancier;
3. een zo volledig mogelijke karakterisering naar aard en samenstelling van de te gebruiken hulpstoffen. Met name dient hierbij aandacht te worden besteed aan mogelijke toxiciteit voor aquatische organismen, afbreekbaarheid in waterig milieu, respiratieremming en bio-accumulatie. Dit voor zowel de samenstellende stoffen als het eventuele mengsel van stoffen;
4. een omschrijving van de plaats in het productieproces waar de stof wordt ingezet;
5. de hoeveelheid die per tijdseenheid wordt gebruikt en een zo goed mogelijke schatting van de concentratie van de hulpstof in het naar het oppervlaktewater af te voeren afvalwater;
6. de effectiviteit van de aanwezige voorzieningen ter beperking van de mogelijke waterverontreiniging door het gebruik van de genoemde hulpstoffen, danwel de voorgestelde maatregelen, teneinde de mogelijke waterverontreiniging te voorkomen.